

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 67.417/3
van 15 juni 2020

over

een ontwerp van besluit van de Duitstalige Regering ‘über die
Verwendung des BelRAI Screeners bei der Zuweisung von
Unterstützungskategorien’

Op 15 mei 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezondheid en Sociale Aangelegenheden, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Duitstalige Regering ‘über die Verwendung des BelRAI Screeners bei der Zuweisung von Unterstützungskategorien’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 2 juni 2020. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 15 juni 2020.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap (hierna: de Regering) strekt ertoe te bepalen dat ouderen met een ondersteuningsbehoefte en personen met een ondersteuningsbehoefte die gebruik willen maken van bepaalde diensten voor thuisondersteuning (dagverzorging, nachtverzorging, kortverblijven) of van woonstructuren die zijn vergund door de Regering (woonzorgcentra voor ouderen en woonzorgstructuren voor personen met ondersteuningsbehoefte), over een attest betreffende de toewijzing van een ondersteuningscategorie moeten beschikken (artikel 2 van het ontwerp). De Dienst voor zelfbeschikkend leven (hierna: de Dienst) wijst op basis van de BelRAI-screener een ondersteuningscategorie toe en verstrekt het dienovereenkomstige attest (artikel 3). De ondersteuningscategorieën worden bepaald (artikel 4), maar de ondersteuningscategorie “autonoom met ondersteuningsbehoefte” wordt tot een door de Regering te bepalen datum gelijkgesteld met de categorie “geringe ondersteuning” (artikel 5).

Het te nemen besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen (artikel 6).

RECHTSGROND

3.1. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in de bepalingen die worden vermeld in het eerste en tweede lid van de aanhef, onder voorbehoud van hetgeen hieronder wordt uiteengezet.

3.2. In het in het eerste lid van de aanhef vermelde artikel 7, eerste lid, 2°, van het decreet van 13 december 2016 ‘zur Schaffung einer Dienststelle der Deutschsprachigen Gemeinschaft für selbstbestimmtes Leben’ wordt weliswaar bepaald dat voor de uitvoering van de individuele behoefteanalyse de Dienst op zijn minst de BelRAI-screener gebruikt, maar die bepaling bevat geen delegatie aan de Regering. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit moet veeleer worden gezocht in artikel 7, tweede lid, van het decreet van 13 december 2016, naar luid waarvan de Regering bepaalt aan welke voorwaarden moet worden voldaan om een beroep te kunnen doen op de behoefteanalyse en op het opstellen van het ondersteuningsplan, alsook welke evaluatiecriteria en evaluatieprocedure gehanteerd worden om de behoefte in te schatten.

3.3. In het tweede lid van de aanhef wordt onder meer verwezen naar artikel 57, § 2, en § 5, 5°, van het decreet van 13 december 2018 ‘über die Angebote für Senioren und Personen mit Unterstützungsbedarf sowie über die Palliativpflege’. In die bepaling wordt de Regering gemachtigd om het dagforfait te bepalen dat afhankelijk is van de ondersteuningscategorie,

evenals het dagforfait voor kortverblijven (§ 2) en om de “verdere berekeningscriteria” te bepalen (§ 5, 5°). Geen enkele bepaling van het ontworpen besluit heeft hierop echter betrekking, zodat die bepaling geen rechtsgrond biedt ervoor.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Gelet op wat hiervoor over de rechtsgrond voor het ontworpen besluit is opgemerkt, moet in het eerste lid van de aanhef worden verwezen naar artikel 7, tweede lid (in plaats van eerste lid, 2°), van het decreet van 13 december 2016 en moet in het tweede lid ervan de verwijzing naar artikel 57, § 2, en § 5, 5°, van het decreet van 13 december 2018 worden weggelaten.

Artikel 1

5. In de artikelen 2, 3 en 5 van het ontwerp wordt verwezen naar het decreet van 13 december 2018, waarbij telkens het opschrift van dat decreet wordt vermeld. Het zou de leesbaarheid van het ontwerp ten goede komen als in artikel 1 een definitie van de zinsnede “decreet van 13 december 2018” wordt opgenomen, zodat vervolgens in de artikelen 2, 3 en 5 die zinsnede kan worden gebruikt.

Artikel 5

6. Uit artikel 5 van het ontwerp vloeit voort dat de ondersteuningscategorie “autonoom met ondersteuningsbehoefte” tijdelijk wordt gelijkgesteld met de categorie “geringe ondersteuning”. Dit leidt ertoe dat twee verschillende categorieën van personen op eenzelfde manier worden behandeld, en dit ofschoon het om personen gaat ten aanzien waarvan in het kader van de BelRAI-screener een verschillende waarde wordt bereikt, en die derhalve een verschillende ondersteuningsbehoefte hebben.

De stellers van het ontwerp zullen moeten nagaan of het gelijk behandelen van twee verschillende categorieën van personen, ook al is de gelijke behandeling slechts tijdelijk, niet tot onredelijke gevolgen aanleiding zal geven.

Artikel 6

7. Luidens artikel 6 van het ontwerp treedt het te nemen besluit in werking op de dag waarop het wordt aangenomen.

Die regeling strookt niet met de vereisten inzake rechtszekerheid en transparantie van de regelgeving. Zolang het te nemen besluit niet is bekendgemaakt, weten de rechtzoekenden niet wanneer het door de Regering werd aangenomen en kunnen zij evenmin weten dat het in werking is getreden. Bovendien zal het besluit noodzakelijkerwijze bekendgemaakt worden na de aanneming ervan, zodat daardoor ook feitelijk terugwerkende kracht zou worden verleend aan het te nemen besluit.

Opdat het ontworpen besluit zou voldoen aan de eisen inzake rechtszekerheid, is het nodig om de gebruikelijke termijn van inwerkingtreding van besluiten te hanteren (zijnde tien dagen na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad) en bijgevolg de ontworpen bepaling weg te laten of, zo daarvoor een verantwoording bestaat, te bepalen dat het besluit in werking treedt op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT